

Sygn. akt III KK 388/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S.Z.**

oskarżonego z art. 270 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 9 lutego 2018 r., sygn. akt V Ka [...]/18,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt X K [...]/17,

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć oskarżonego S.Z. kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt X K [...]/15, umorzono warunkowo postępowania karne przeciwko S.Z. o czyn z art. 270 § 1 k.k. na okres próby jednego roku.

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 9 lutego 2018 r., sygn. akt V Ka [...]/18, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę, orzeczenie sądu *meriti* utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 270 § 1 k.k.)

oraz procesowego (art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.), a także błędy w ustaleniach faktycznych, w tym niewłaściwą ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu, który w jego ocenie nie stanowił przestępstwa.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w R. i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w R. „z uwagi na brak znamion popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary przez ustawę”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w R. wniosła o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od wielu mankamentów przedmiotowej kasacji, których szczegółowe omawianie w tym miejscu nie jest konieczne, nie można podzielić stanowiska oskarżyciela publicznego co do konieczności oddalenia jej jako oczywiście bezzasadnej. Tego rodzaju rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy jest możliwe w wypadku, gdy przedstawiona do rozpoznania kasacja jest dopuszczalna, ponieważ wyłącznie wtedy istnieje możliwość merytorycznego odniesienia się do sformułowanych w niej zarzutów. Tymczasem kasacja sporządzona i wniesiona w tej sprawie przez obrońcę oskarżonego S.Z. jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było nie – jak to się sugeruje w odpowiedzi na nią – wydanie postanowienia na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., lecz pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok sądu *meriti*, którym warunkowo umorzono postępowanie karne przeciwko S.Z. za czyn z art. 270 § 1 k.k. Oczywiście tym samym jest, że nie tylko nie nastąpiło wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej

wykonania, lecz nawet nie doszło do wydania wyroku skazującego, takim bowiem nie jest orzeczenie o warunkowym umorzeniu. W kasacji wniesionej przez obrońcę – co jednoznacznie wynika tak z przytoczonych wyżej zarzutów, jak i jej części motywacyjnej – nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. – w tym wypadku art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie oskarżonego – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)

ał